

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 8C/111/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112210359
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Rihák
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2014:7112210359.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred sudcom JUDr. Karolom Rihákom v právnej veci žalobcu: E.. E. N., P. X, 040 01 Košice, proti žalovanému: Markíza-Slovakia, s.r.o., Bratislavská 1/a, 843 56, Bratislava 48 - Záhorská Ves, IČO: 31 444 873, zast. DEDÁK & Partners, Mlynské Nivy 45, 821 09 Bratislava, IČO: 35 906 464, o ochranu osobnosti a zaplatenie nemajetkovej ujmy v sume 30.000,- Eur takto

r o z h o d o l :

Súd žalobu v celom rozsahu zamietá.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 18.04. 2012, doplnenou písomným podaním zo dňa 15.08.2012 domáhal, aby súd určil, že konaním odporcu, a to odvysielaním komentovaného a hraného televízneho šotu hrubo skresľujúceho skutočnosť, odvysielaného v rámci hlavných komentovaných večerných správ dňa 27.09.2004 o 19.00 hod. sa navrhovateľovi neoprávnené a v neprípustnej miere, v rozpore s ustanoveniami §§ 11 a nasl. OZ o ochrane osobnosti, zasiahlo do jeho chránených práv a oprávnených záujmov garantovaných právnym poriadkom Slovenskej republiky. Odporca je povinný v rámci vysielania hlavných komentovaných televíznych správ odvysielat' toto čítané ospravedlnenie „Televízia Markíza sa týmto ospravedľňuje E.. E. N. za to, že dňa 27.09.2004 na základe nepresne zistených skutočností odvysielala v rámci hlavnej spravodajskej relácie „Televízne noviny“ inscenovaný šot, ktorý hrubo a nepravdivo opísal a zobrazil jeho konanie v budove Okresného súdu Košice I. Zároveň uvádzame, že E.. E. N., ktorý bol pôvodne obvinený z trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. b) Tr. zákona v súbehu s trestným činom vydierania podľa § 235 ods. 1 Tr. zákona, bol následne súdmi Slovenskej republiky v celom rozsahu z uvedeného skutku oslobodený.“ Odporca je zároveň povinný v súlade s § 13 ods. 1,2,3 OZ uhradiť navrhovateľovi primeranú náhradu nemajetkovej ujmy, výšku ktorej určí súd po vykonaní dokazovania a s prihliadnutím na spôsob a následky uvedeného protiprávneho konania odporcu, a taktiež trovy konania a právneho zastúpenia, to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Podaním doručeným súdu 14.05.2013 žalobca navrhol súdu zmeniť pôvodný petit žaloby tak, že navrhovaný petit žaloby znel: „Súd určuje, že žalovaný tým, že dňa 27.09.2004 odvysielal v rámci svojej hlavnej spravodajskej relácie "Televízne noviny" hraný šot, ktorý hrubo a nepravdivo skreslil skutočnosť opisujúcu konanie žalobcu porušil žalobcove práva v oblasti ochrany osobnosti zaručené mu jednak Ústavou, Občianskym zákonom a európskou judikatúrou.“

Žalobca zároveň navrhol, aby mu žalobca titulom náhrady nemajetkovej ujmy uhradil sumu 30 000 eur.

Súd uznesením č. k. 8C/111/2012-105 zo dňa 20. mája 2013 navrhovanú zmenu žaloby pripustil.

Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že žalovaný odvysielal dňa 27.09.2004 v rámci hlavných večerných Televíznych správ hraný šot, v ktorom žalovaný v podstate vyhlásil, že žalobca násilným trestným činom s použitím fyzickej sily (úderu) si na E.. Z. D., sudcovi Okresného súdu Košice I, vynucoval plnenie, čo malo na verejnosti za následok vyvolanie pocitu brutality, zastrašovania a aj odporu voči takémuto konaniu žalobcu.

Tento obrazový záznam hrubo skresľujúci skutočnosť, najmä pred širokou aj odbornou verejnosťou mal mať za následok pre žalobcu neobyčajne neprímeraný zásah do chránených práv a slobôd občana, najmä v oblasti ochrany osobnosti, čím došlo k zníženiu jeho spoločenskej vážnosti a občianskej dôstojnosti. Odvysielaný šot malo mať fatálne následky v žalobcovom profesionálnom živote aj v súkromí.

Uvedeným konaním žalovaného mala byť v značnej miere znížená dôstojnosť žalobcu v spoločnosti a bol ako človek, občan, ale najmä ako výkonný advokát postihnutý a to jednak po stránke psychickej, spoločenskej a v neposlednom rade i po stránke finančnej, pretože ako právnik vykonávajúci advokátsku prax následkom poškodeného dobrého mena stratil takmer celú dovtedajšiu klientelu a najviac, nie zriedka, sa stretával i na verejnosti s negatívnym prístupom verejnosti.

V súvislosti s incidentom, ktorý sa mal odohrať žalobca uviedol, že po viac ako päťročnom trestnom konaní bol rozsudkom Okresného súdu v Michalovciach v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/171/2007 v plnom rozsahu oslobodený. Odvolanie prokurátora v tejto veci bolo uznesením Krajského súdu v Košiciach zamietnuté, čím sa stalo uvedené rozhodnutie právoplatné.

Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 08.11.2012. Vo vyjadrení uviedol, že sa so žalobou v celom rozsahu nestotožňuje, považuje ho za nepreskúmateľný z dôvodu nedostatku preukázaných dôkazných prostriedkov v časti preukázateľnosti odvysielania akýchkoľvek informácií o žalobcovi, teda preukázateľnosti odvysielania žalobcom označeného šotu dňa 27.09.2004, žalobca nepriložil dôkaz - záznam hraného šotu zo dňa 27.09.2004, pričom práve žalobca je zaťažený dôkaznou povinnosťou. V tejto časti považoval žalovaný žalobu za absolútne nejasnú a nepreskúmateľnú. Žalovaný ďalej uviedol, že nedisponuje záznamom vysielania zo dňa 27.09.2004. V zmysle zákona č. 308/2000 Z.z. je povinný k archivácii svojho vysielania po dobu maximálne 45 dní odo dňa vysielania a žiadna iná právna norma mu neprikazuje archivovať svoje vysielanie alebo iné zvukovo-obrazové záznamy po dobu dlhšiu ako je uvedené v ust. § 16 ods. 1 písm I uvedeného zákona. Bez vykonania dôkazu, prehratia audiovizuálneho záznamu vysielania zo dňa 27.09.2004, teda oboznámením sa z obsahom odvysielaných údajov, ktoré mali mať difamačné účinky, nie je možné sa relevantne stotožniť z názorom žalobcu, že k zásahu do jeho osobnostných práv malo dôjsť v dôsledku odvysielania tvrdení, tak ako uvádza. Z podanej žaloby vôbec nemá byť zrejmé, či odporca naozaj odvysielal akékoľvek informácie, ktoré by boli o osobe žalobcu. Žalovaný tvrdí, že takéto skutočnosti dňa 27.09.2004 neodvysielal. Žalobu považuje z hľadiska dôkaznej núdze za nejasnú, nepreskúmateľnú a teda petit žaloby za nevykonateľnú.

K požiadavke náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobca uviedol, že Občiansky zákonník stanovuje nutnosť kumulatívneho splnenia nasledovných podmienok: 1. zásah je neoprávnený, 2. zásah je objektívne spôsobilý vyvolať porušenie alebo ohrozenie osobnostných práv fyzickej osoby, 3. morálna satisfakcia sa javí ako nedostačujúca, 4. dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti bola znížená v značnej miere. Žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno a je povinný preukázať príčinnú súvislosť medzi neoprávneným zásahom a vzniknutou nemajetkovou ujmu. V žalobe má taktiež absolútne absentovať samotné odôvodnenie nároku žalobcu na peňažné zadost'učinenie, pričom žiadnym spôsobom nepreukázal aká ujma mu bola reálne spôsobená, resp. akým spôsobom bola jeho povest' reálne poškodená.

Samotný petit žaloby považuje žalovaný za nepresný a nejasný, nie je z neho zrejmé, akým spôsobom, akými údajnými nepresnými a klamlivými výroky a tvrdeniami malo dôjsť k zásahu do práv žalobcu. Aj z uvedeného dôvodu považuje žalobu za nevykonateľnú a nepreskúmateľnú.

Z uvedených dôvodov žalovaný žiadal súd, aby bola žaloba po vykonaní dokazovania zamietnutá.

V neskoršom vyjadrení, ktoré bolo súdu doručené 05.12.2013 vznesol žalovaný námietku premlčania voči nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch z dôvodu, že príspevok, ktorý je predmetom tohto sporu mal byť odvysielaný dňa 27.09.2004, pričom žaloba bola na súd podaná 18.04.2012, dňa 06.05.2013 žiadal žalobca pripustenie zmeny petitu o čom súd rozhodol uznesením zo dňa 20.05.2013 tak, že zmenu petitu pripustil. Vzhľadom na uvedené, považuje nárok žalobcu za premlčaný, nakoľko právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch ako jeden z relatívne samostatných prostriedkov ochrany osobnosti fyzickej osoby je právom majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje. Žalobca akcentoval námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch aj na pojednávaniach konaných 26.09.2014 a 12.12.2014.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, vyjadreniami žalovaného, výsluchom svedkov E.. J. Ď., A.. V. V., listinnými dôkazmi - rozsudkom Okresného súdu Michalovce č.k. XT/XXX/XXXX-XXX, uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. X V. XX/XXXX-XXX, návrhom na začatie disciplinárneho konania voči disciplinárne obvinenému žalobcovi, uznesením, ktorým bol žalobca vyčiarknutý zo zoznamu advokátov Slovenskej advokátskej komory, rozhodnutie Slovenskej advokátskej komory o pozastavení výkonu advokácie žalobcovi, ako aj ostatným spisovým materiálom, na základe ktorých zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 29.09.2004 mala byť žalovaným odvysielaná reportáž v hlavných večerných správach, ktorá mala zasiahnuť do osobnostných práv a práv na ochranu osobnosti žalobcu. Žalovaný poprel odvysielanie akejkoľvek reportáže v uvedený deň, ktorá sa mala týkať osoby žalobcu. Žalobca vo vykonanom výsluchu uviedol, že dňa 27.09.2004 bol v budove OS Košice I., navštívil ju z úmyslom doriešenia určitých nejasností sudcu daného súdu E.. D. Z., pričom túto návštevu riadne nahlásil justičnej strážii a priamo v kancelárii daného sudcu predložil dôkazy jeho nepresných formulácií, ktoré boli predmetom rozsudku vo veci, pričom došlo medzi nimi k slovnej roztržke, ktorá skončila tým, že pri odchode z kancelárie, vinou prievanu v budove, ako aj jeho silnejším privretím dverí sa rozbila sklenená výplň dverí. V ten istý deň pozeral správy TV Markíza, kde v rámci hlavnej spravodajskej relácie TV Markíza uverejnila šot, ktorý priamo popisoval opísané udalosti tým, že známy košický advokát fyzicky napadol v kancelárii súdu dotknutého sudcu, voči ktorému sa mal dopustiť hrubého napadnutia aj hrubo vulgárne vyhrážať a silným buchnutím dverí rozbiť sklenenú výplň týchto dverí. Celý tento šot bol zobrazený dvoma postavami, z ktorého bolo zrejmé, že za stolom sediaci postava je postava dotknutého sudcu a postava žalobcu bola zobrazená tak, že mal vstúpiť do kancelárie, silným rozmachom ruky mal zasadiť tvrdý úder zovretou päťou na hlavu sediacej osoby - sudcu, ktorá postava následkom tohto úderu sa prevrátila aj zo stoličkou smerom dozadu. Sám žalobca uviedol, že je pravdou, že nebol menovaný v reportáži, bol označený len iniciálkami, aj postavy boli snímané od krku smerom dole, bez hláv. Žalobca uviedol, že nedisponuje záznamom uvedenej reportáže a nepozná vo svojom okolí nikoho kto by si natáčal Televízne noviny TV Markíza.

Celkový dopad udalosti tohto dňa mal byť taký, že košická verejnosť sa dozvedela o danom incidente ešte pred odvysielaním danej reportáže na TV Markíza z Košického večerníka, ktorý vychádza o 14.00 a ktorý popisoval daný incident objektívne, že došlo ku konfliktu medzi advokátom a sudcom. O to väčší bol dopad danej reportáže, keďže verejnosť už bola vopred informovaná prostredníctvom danej správy z Košického večerníka. Žalobca priznal, že hľadal na internete, nejaký archívny záznam z danej reportáže, avšak nepodarilo sa mu ho nájsť, keďže sa nemal v archíve nachádzať a archív televízneho vysielania ako existuje v dnešnej podobe, nebol reálny. Keďže daný záznam mal hrubo skresľovať skutočnosť tak ako sa naozaj stala, čo teda potvrdili rozsudky, ktorými bol spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený, mala uvedená reportáž za následok neprimeraný zásah do jeho chránených práv a slobôd, ktorým malo dôjsť k zníženiu jeho občianskej dôstojnosti a spoločenskej vážnosti, a ako na výkonného advokáta mal mať tento záznam priam devastačné účinky.

Vzhľadom, že takýmto neodôvodneným konaním žalovaného mala byť v značnej miere znížená jeho dôstojnosť v spoločnosti a bol ako človek, občan, ale najmä ako výkonný advokát postihnutý jednak po stránke psychickej, spoločenskej a v neposlednom rade finančnej. Pretože ako advokát vykonávajúci svoju prax, mal žalobca v dôsledku takto poškodeného svojho mena, stratiť takmer všetkých klientov a najviac nie zriedka sa stretával aj dodnes stretáva s negatívnym prístupom verejnosti voči mojej osobe. K dôsledkom reportáže žalobca uviedol, že vie predložiť niekoľko zmlúv o poskytovaní právnej pomoci za paušálnu odmenu od roku 1994 až do októbra 2004, jedna z navrhovaných svedkýň, ktorá bola uvedená ako svedok v konaní, ktorá pracovala v banke, mala svedeckou výpoveďou potvrdiť skutočnosť, že pri

jeho vstupe do banky, za účelom vykonania nejakej bankovej operácie, to medzi prítomnými klientmi zahučalo a títo sa začali pomaly vytrácať z rady, kde sa postavil.

Svedok E.. J. Ď. vo svojej výpovedi uviedol, že so žalobcom sa pozná dlho, boli kolegovia, poznajú sa z výkonu advokácie, taktiež spoločne organizovali rôzne športové podujatia. K prejednávanej veci uviedol, že bol koniec septembra 2004 keď organizoval tenisový turnaj v Tatranskej Lomnici, kde sa mu stal úraz s lýtkom, preto si to tak presne pamätá, následne v ďalší pondelok, cca o 10 dní, pozeral TV Markíza, Televízne noviny, kde videl upútavku, následne aj reportáž, že košický advokát s iniciálkami J.U. mal na súde v kancelárii sudcu tohto fyzicky napadnúť tak, že mal k nemu pristúpiť z pravej strany, mal ho udrieť a tento mal následne spadnúť dozadu so stoličkou. Keďže ich ako advokátov nie je veľa a uvedené iniciály J.U. sa zhodovali s iniciálami žalobcu, tomuto hneď volal, že čo to má znamenať, či je to pravda čo bolo obsahom reportáže a aby si dal pozor, keďže to bolo medializované, že môže byť z toho „prúser,.. Uvedený šot mal byť odvysielaný spôsobom, ktorý zachytával dej tak, že uvedené postavy, ktoré mali znázorňovať údajne útočiaceho advokáta na sediaceho sudcu, boli snímané tak, že im síce nebolo vidieť tváre, záber bol vykonaný bez záberu na hlavu a nohy uvedených postáv, pričom bolo vidieť a bolo zrejmé, že advokát znázorňovaný figurantom mal pristupovať k sudcovi z jeho pravej strany a následne v bezprostrednej blízkosti mal sudcu udrieť rukou, pričom mal znázorňovaný sudca padať dozadu. Uvedenú reportáž pozeral vzhľadom na zranenú nohu z postele, ležiac a následne žalobcovi volal a povedal mu, že ak bude mať problém a bude chcieť môže ho prípadne obhajovať. Následne v stredu po odvysielaní reportáže bol žalobca zadržaný a bývalá manželka žalobcu mu hneď volala, že je zadržaný a či ho bude obhajovať. Povedal jej, že ho bolí noha kvôli tomu zraneniu a bude potrebovať auto. Sadol na vlak a na stanici ho počkala ex manželka žalobcu a autom JEEP, odviezol ex manželku do miesta jej bydliska a sám potom to auto užíval a hľadal po CPZ kde sa žalobca nachádzal. Tento deň sa mu vôbec nepodarilo kontaktovať žalobcu, nemal ani plnú moc podpísanú, zistil, že žalobca bol prevezený do Rožňavy, nakoľko košickí sudcovia boli vylúčení z prejednávania tejto trestnej veci. Nakoniec mu žalobca podpísal PM až v Michalovciach na súde, ktorý rozhodoval o vzatí do väzby alebo prepustení zo zadržania. Vec bola následne pridelená rožňavskému súdu, kde vec prejednával sudca D.. Ako posledné uviedol, že uvedenú trestnú vec nezastupoval do konca. Následne, svedok uviedol, že môže potvrdiť, že žalobca problémy v SAK, mal pozastavené členstvo, následne sa už moc nevidali zo žalobcom, nakoľko žalobca prestal chodiť na uvádzané športové turnaje, asi sa hanbil.

Svedok A.. V. V. vo svojej výpovedi uviedol, že žalobca je jeho bratranec, pričom celý život udržiavajú výborné až nadštandardné vzťahy, absolvovali spolu lyžovačky atd. K prejednávanej veci uviedol, že niekedy pred 10 rokmi videl v TV Markíza, reportáž - animovanú, kde mal advokát útočiť na sudcu, pričom tento advokát bol označený iniciálami U.J. Hneď volal žalobcovi, či sa ho to týka, on že áno, ale je to somarina. Zaujímal sa čo bude ďalej, viem že bol vo väzení. Vedel že v súvislosti s uvedeným utrpel finančné ujmy, bol vylúčený zo SAK, predtým podnikal s vlastným hotelom a bol reklamným partnerom J. H., tabakový koncern. Jeho matka to veľmi ťažko niesla, pomáhala mu finančne, taktiež mu finančne pomáhal aj on. Vie, že mu nakoniec bolo obnovené členstvo v SAK, ale malo to veľké negatívne dôsledky v mieste jeho pôsobenia. Bolo to prvý krát vôbec, čo v ich rodine bol niekto vo väzení.

Na pojednávaní konanom dňa 12.12.2004 žalobca uviedol, že netrvá na výsluchu ďalších ním navrhnutých svedkov, nakoľko podľa jeho názoru v prejednávanej veci nemôžu priniesť ďalšie nové informácie, ktoré by doplnili výpovede svedkov.

Z rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 3T/171/2007-314, uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 6 To 67/2009-328, mal súd jednoznačne preukázané, že žalobca bol právoplatne oslobodený spod obžaloby pre trestný čin útoku na verejného činiteľa, teda toho útoku - skutku, ktorý mal byť aj obsahom inkriminovanej reportáže, ktorá mala zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu. Skutočnosť, že žalobca bol spod obžaloby oslobodený ani nebola spornou skutočnosťou medzi účastníkmi konania. Z návrhu na začatie disciplinárneho konania voči disciplinárne obvinenému žalobcovi ako advokátovi zo dňa 05.10.2004, podaným ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky nevyplývajú žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na rozhodovanie súdu v tomto konaní, nakoľko vôbec nie je zrejмый dôvod podania disciplinárneho návrhu. Vzhľadom na dátum podania uvedeného disciplinárneho návrhu - 05.10.2004, pričom inkriminovaná reportáž mala byť odvysielaná žalovaným 27.09.2004, sa súdu javí viac ako pravdepodobné, že uvedený návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný z iného dôvodu ako prípadného útoku žalobcu na sudcu Okresného súdu Košice I. Sám žalobca v

konaní ani nenavrhol iné dôkazy viažuce sa k uvedenému návrhu na začatie disciplinárneho konania s preukázaným prípadným dopadom tohto návrhu na osobu žalobcu v kontexte prejednávanej veci. Žalobca nepredložil ani úplný návrh na začatie disciplinárneho konania, z ktorého by bol zrejmy jeho dôvod. Je taktiež zrejmé, že z uznesenia zo dňa 13. marca 2009, ktorým bol žalobca vyčiarknutý zo zoznamu advokátov Slovenskej advokátskej komory vyplýva, že k vyčiarknutiu žalobcu zo zoznamu advokátov Slovenskej advokátskej komory došlo z dôvodu neplatenia členských príspevkov, teda nie z dôvodu, ktorý by bol v priamej príčinnej súvislosti s odvysielanou reportážou žalobcom. Rozhodnutie Slovenskej advokátskej komory o pozastavení výkonu advokácie žalobcovi zo dňa 10.09.2004 síce bolo vydané z dôvodu začatého trestného stíhania žalobcu za skutok, ktorý mal byť aj obsahom reportáže žalovaného, avšak uvedený listinný dôkaz súd považuje za legitímny postup Slovenskej advokátskej komory voči svojmu členovi v zmysle § 8 ods. 2 písm. b) zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii, pričom voči žalobcovi bolo vznesené obvinenie z trestného činu útoku na verejného činiteľa v súbehu s trestným činom vydierania nie z dôvodu prípadne odvysielanej reportáže, ale z dôvodu spáchania samotného skutku, ktorý mal byť trestným činom.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka má fyzická osoba právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka má fyzická osoba právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa premlčujú všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 80 písmeno c) Občianskeho súdneho poriadku návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Súd, s poukazom § 132 Občianskeho súdneho poriadku, vyhodnotil predložené dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, obsah spisu a jednotlivé tvrdenia účastníkov konania a vychádzajúc zo znenia vyššie citovaných zákonných ustanovení, dospel k záveru, že nárok uplatnený návrhom na začatie konania je nedôvodný. Preto návrh v celom rozsahu zamietol.

Súd sa konaní primárne vysporadúval s otázkou premlčania prípadnej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného.

Právo na nemajetkovú ujmu v peniazoch podľa ust. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka je právom premlčateľným. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ako jeden z relatívne samostatných prostriedkov ochrany osobnosti fyzickej osoby, je právom majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje. Premlčacia doba v uvedenom prípade je podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka trojročná.

Počiatok plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby náhrady za nemateriálnu ujmu je podľa § 101 Občianskeho zákonníka je viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilého porušiť alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby. Premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv.

V danom prípade, keďže zásah do osobnostných práv žalobcu mal nastať 27.09.2004, nasledujúci deň bol dňom, kedy začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie nároku. Vedené trestné konanie proti žalobcovi nemohlo spôsobiť a nespôsobilo spočívanie, alebo prerušenie premlčacej doby.

Vzhľadom na účinne vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného súd nemohol priznať uplatnený nárok na nemajetkovú ujmu v peniazoch.

Podľa názoru súdu, odhladnuc od vznesenej námietky premlčania a z toho dôvodu zamietnutia návrhu na úhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno viažuce sa predmetu konania, teda, že mu bola spôsobená ujma na občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, jeho mena. Pre posúdenie otázky zásahu do občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia a mena fyzickej osoby televíznym vysielaním, bez možnosti vyhodnotenia samotného obsahu odvysielaných informácií je takmer vylúčené posúdenie či došlo k zásahu do osobnostných práv dotknutej osoby v akom rozsahu, respektíve, či k takému zásahu došlo vôbec. Pri posudzovaní obsahu televízneho vysielania, ktoré malo zasiahnuť do uvedených práv fyzickej osoby je totižto rozhodujúce posúdenie celkového obsahu reportáže, šotu z pohľadu jeho celkového spracovania, zámeru vysielateľa informovať verejnosť o istej skutočnosti, až po drobné nuansy obsiahnuté v reportáži, ktoré ako celok musia byť vyhodnocované súdom, či k zásahu do osobnostným práv došlo, v akom rozsahu, ako značná ujma mohla byť dotknutej fyzickej osobe spôsobená a či ujma bola spôsobená vôbec. Z vykonaného dokazovania najmä z výpovedí svedkov vyplynuli len skutočnosti, že bola odvysielaná istá reportáž žalovaným, v ktorej síce ani nebol žalobca jednoznačne označený, mal byť označený len iniciálami J.U. a táto mala spôsobiť zásah do osobnostných práv žalobcu. Pričom ani zo strany žalobcu neboli produkované žiadne dôkazy, ktoré by presne, jasne dokazovali, akým konkrétnym spôsobom a v akom rozsahu bolo zasiahnuté do jeho osobnostných práv uvedenou reportážou.

Z výpovedí svedkov vyplynuli závery vo veľmi všeobecnej rovine, že odvysielaná reportáž mala mať negatívne dôsledky na osobu žalobcu, bez hlbšej konkretizácie. Pričom práve posudzovanie konkrétnych negatívnych dôsledkov odvysielanej televíznej reportáže má byť podstatou skúmania súdu v konaniach o ochranu osobnosti. Skutočnosť, ako uviedol svedok Ď., že žalovaný mal problémy v Slovenskej advokátskej komore, mal pozastavené členstvo v nej, samo o sebe nepreukazuje akýkoľvek zásah do osobnostných práv žalobcu. Vyčiarknutie žalobcu zo zoznamu advokátov Slovenskej advokátskej komory, vedené trestné stíhanie žalobcu za skutok, ktorý mal byť aj obsahom reportáže nijakým spôsobom nesúvisia s odvysielaním reportáže žalovaného. Vyčiarknutie žalobcu zo zoznamu advokátov bolo Slovenskou advokátskou komorou vykonané v roku 2009 z dôvodu neplatenia členských príspevkov, trestné konanie bolo vedené kvôli skutku, existenciu ktorého nepoprel ani žalobca, teda skutku, že žalobca navštívil v kancelárii sudcu Okresného súdu Košice I, kde medzi nimi došlo k potýčke, vypadnutiu sklenenej výplne dverí.

Súd považuje za dôležité poukázať na fakt z akého dôvodu bol žalobca oslobodený spod vyššie uvedenej obžaloby. V žalobe uvádza žalobca, a vyplýva to aj z priložených rozhodnutí Okresného súdu Michalovce č.k. 3T/171/2007-314 a uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 6 To 67/2009-328, že bol oslobodený spod obžaloby. Avšak, žalovaný bol spod obžaloby oslobodený nie z dôvodu, že sa nestal skutok pre ktorý bolo vedené trestné konanie, ale skutok nie je trestným činom. Z uvedených rozhodnutí vyplýva, že skutočne došlo k stretu medzi žalobcom a sudcom Okresného súdu Košice I, došlo aj k slovnej potýčke aj k vypadnutiu sklenenej výplne dverí na kancelárii sudcu, avšak konanie žalobcu nemohlo byť vyhodnotené ako konanie, ktorým by boli naplnené znaky skutkovej podstaty trestných činov, pre ktoré sa trestné konanie viedlo. Zo samotného uznesenia Krajského súdu v Košiciach vyplýva, že napriek skutočnosti, že zo strany žalobcu neboli naplnené znaky skutkových podstát žalovaných trestných činov, jeho správanie počas incidentu označil ako neobvyklé, nevhodné, neprimerané, hrubo neslušné, nepripustné a urážajúce konanie voči sudcovi. Takže skutok - istá forma ataku, minimálne verbálna voči sudcovi bola preukázaná, pričom aj keby súd vyhodnotil prípadné odvysielanie uvedenej reportáže tak ako bola opísaná žalobcom a svedkami, táto by nebola spôsobilá spôsobiť zásah do osobnostných práv žalobcu, nakoľko jediným sporným momentom by bolo znázornenie padajúceho sudcu horeznačky po zásahu rukou žalobcu. Takéto znázornenie ataku advokáta voči sudcovi v jeho

kancelárii by podľa názoru súdu znieslo dávku istej spravodajskej nadsázky pri spracovaní televíznej reportáže o potýčke medzi advokátom a sudcom. Túto skutočnosť však súd uvádza len okrajovo, nakoľko samotný, presný obsah prípadnej reportáže ostal nepreskúmaný, nakoľko uvedený dôkaz - oboznámenie sa s obsahom reportáže ostal v konaní nevykonaný z vyššie uvedených dôvodov, pričom žalovaný takýto priebeh reportáže poprel.

Ďalším nemenej závažným dôvodom na zamietnutie žaloby vzhľadom na jej jednoznačný určovací charakter, keďže petit žaloby znie: súd určuje, že žalovaný tým, že dňa 27.09.2004 odvysielal v rámci svojej hlavnej spravodajskej relácie "Televízne noviny" hraný šot, ktorý hrubo a nepravdivo skreslil skutočnosť opisujúcu konanie žalobcu porušil žalobcove práva v oblasti ochrany osobnosti zaručené mu jednak Ústavou, Občianskym zákonom a európskou judikatúrou, je absencia naliehavého právneho záujmu žalobcu na takomto určení tak ako to vyplýva zo znenia § 80 písmeno c) Občianskeho súdneho poriadku. Žalovaný v konaní namietol neexistenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení v konaní, avšak žalobca sa nijakým spôsobom nevyjadril ani nepreukázal existenciu naliehavého právneho záujmu, pričom práve jeho povinnosť preukázať naliehavý právny záujem v konaní zaťažovala. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života. Inak povedané určovací žaloba je prípustná vtedy, ak nie je možné iným spôsobom dosiahnuť zmenu stavu, ktorého sa žalobca domáha. Určením, tak ako to požadoval žalobca, by sa jeho postavenie nijakým spôsobom nezmenilo, nakoľko sa nedomáhal prípadného ospravedlnenia, od žalovaného, ale len určenia, že žalovaný porušil žalobcove práva v oblasti ochrany osobnosti.

Z uvedených dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Súd podľa § 151 ods. 3 O.s.p. rozhodne o trovách konania do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.